

1895-12-16

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Vallo

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 21a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Vallø d. 16de Decbr 95.

Kjære Skovgaard,

Paa en Maade kunde jeg vides
med at sige Dem Tak for Dens
velsmagtede Brev, som glædede
min Kom og mig i høj Grad
og var godt at faae Forstaelse
af. Men da jeg har dette, saa
geløse Mundløder, "undskyld"
der De, at jeg giver efter for min
Tvang til at frie et Par Bemærk,
niedger til Takken.

Sagens Realitet, dette med
at søge det ene el. det andet,
har jeg foreløbig lagt hen. Det
er afgjort, at jeg bliver her til
1ste April 97. Hvad saa, vides
ikke. Jeg har tilbuddet at gaa
min Vei, hvis jeg faar en or-
dentlig Pension; men har iin-
det Svar faaet fra det Tidste.
De skrev til "Kustodre" "helst

ikke." Jy vil dog betroe Dem, at da De skrev det, havde jy for langt sagt en Rustalepræle. Dem ved Thorvaldsens Museum blev nemlig ledig ved Dødsfaldet i Beg. af Novbr., og da minstom blev klar over Situationen, sendte hun mig sin lens vedes over Hals og Lovet til Byen, som jy maatte gaae rundt til alle Medlemmer af Museets Bestyrelse og anbefale mig. Jy, faldt for et Haandværker (en Saaran foretrakke principmassigt til den Plads). Men De var alt, saa, det var alvor.

Men det var Sagens ideelle Side, jy vilde ind gaa.

Klære Sagm bedre, end De har gjort det, kan jy ikke. Men gaa et Punkt kunde jy fristes til at foresyge gaa at drage en anden Konsekvens af Deres Ord.

De ender end den nærmest, etc Bestemmelse, den, at det Jy, troede ^{for mig og Kjøbenhavn} at gaa Folk til at elske Kunst, selv folgelig anden Forudsætning at Kunst, = god Kunst. Heraf drager jy den Slutning, at hvis jy vil at forstælle Historie kan gaa Folk, der intet Kjendskab har til Kunst, og folgelig ingen Forstaaelse af den, til at spilde (for, vidste Morke i Navne og Billeder, gaa Lyak til at kjøbe ^{en} for en bortgængjveler af Kunstværker, saa har jy gjort noget Fortjenstligt, medens jy temmelig sikkert vanskeligt vilde kunne gaa de samme Merituskor i Tale, hvis jy indlod mig gaa den fine mere Forudsætning.

Hertilken Fremgangsmaade

der er den rette, vil efter min
Mening afhænge af, hvilket "Pæd."
likum^{er} j^{er} var for mig. Første
Aargang for en "Fløiskole" maaske
tages anderledes end et Hold
for Borger-skole.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 30 Nr. 21 A

Men saa kunde det jo maaske
være, at det viste sig, at
j^{er} kun havde Evner til at
skrupthivle, ikke til det finere,
kunstfærdige Arbejde. Men
der skal ogsaa Folk til at j^{er}
skrupthivle, og saa kunde det
jo være, at det var den Gjirning,
der var for mig. Det maatte
j^{er} saa bare blive klare over, og
ikke gaa taget mig andet et. men.

Alvad j^{er} der til, ved j^{er}
selvfølgelig ikke. J^{er} har hittet
ud af en Paastand, som j^{er} synes
lyder godt, den nemlig, at der
er lovbunden Sammenheng

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 30 Nr. 21 B

Om mellem et Menneskes Kjørlig-
hed til Kunst og Forstaaelse af
Kunst (egentl. et Slags Beskrivelse
af Grundtrug) og den her afbragte
Brevet, som bleg graa det er blevet
osv.), Udtrykkene "Kjørlighed" og
"Kunst" tagne i ægte, sand Betyd-
ning (der er mange Mennesker, der
holdt af at se paa Kunst og saarlige
graa Kunst, og som dog ikke elsker
det, som gjør Kunstværket til Kunst,
god Kunst). Herefter skulde alt,
saa utydelig Kjørlighed til Kunst
være en Umulighed i den Forstand,
at man vel elsker Kunst, men
ikke havde Evne til at bedømme
den Kunst. Det trøster jeg mig
andværende med i svage Ofte,
blikke, for jeg tror min Kjørlig-
hed er ægte (naar man det Læ-
trale).

Men husk paa en Ting, at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg ~~hæder~~ i 23 Aar har været
Gartner og mere el. mindre
(i mange Aar saa at sige al-
les) afskåret fra Kunst. I de
seneste Aar har jeg ganske vist om-
Vintern givet mig en Del af her-
ved; men paa hvad Altsid? og
at producere, kun i en ringe Grad
ved at øve mig, se og lære.
Det skal De have Ret i, at der
er Børnede, hvor jeg ikke er ligeså
sære. Det er meget sære for-
søge, om det virkelig er dem,
hvor jeg har Kunstskaber og For-
staaelse. Det staaer ogsaa for
mig som den absolutte Besten-
gelser for mig for at kunne gjøre
Fuldst paa hvilkensomhelst
Plads, at jeg saa ansøgte at
min Tid for at see og lære og lære
først og fremmest for at see, hvad

jeg har kun overkommen, se det
med Hjertes Forstaaelse.
De tror da nu ikke efter dette,
at jeg ikke vilfuldt Deres Raad-
ge og ^{ikke skulde} ~~at~~ det (ved et Euvre
som Amelinborg) langt mindre,
at kunne udvikle Forholdet
mellem de forskjellige Skoler
end at kunne gjenoprette
Stadets Historie efter paa den
Tid? Det skal se det med
Voreskilling og Karakteristik
høiere end Fortælling.
Endnu kun et Par Ord om
mit Mændskab. Jeg tror under-
tiden, man fortaar vel et Mænd-
skab noget, som ligesom kan lade
af sig selv. Den Tid kan kun
Jesús til, altid at have Mænd
hvert præget i den daglige Samfund
med Børn om Skatler

Og hvad siger De om at kunne ta,
de naar Taler kommer ind paa
kristelige Emner? Saa snart et
Minde kommer her paa; mit kro,
over utrolige Forarbejder. Men
er de grundigt lagte, og er de varer
for mit Emne, og kan de - som
De siger (gior det var sandt) vi
vise Folk med mig, saa har jeg
ikke svaret ved at finde Udtrykkene
og bliver vanskeligt troet.
Dette forstaaer De nok, er der
intet at svaare paa; det er kun
mit ^{bedste} Maade at sige Dem Tak for.
Og saa gjengjelder jeg Deres gode
oensker. Bedst om de og stros alle
var raske; men i ethvert Tilfælde
oensker jeg, at de alle maatte kunne
føle lidt af den himmelstaaende Gode,
gode gjemmer den søde, udbyr,
dige jødeliske Glæde over menneske-
skellige Gaver.